

вамъ я и всичко се разкрива.

Тогава почвамъ да тупамъ съ тжпана, да се събератъ хората и да видятъ заловения престѣпникъ.

Това ми е работата. Това ми сж и изструментитѣ.

Човѣкътъ изтрѣпналъ отъ страхъ, като разбралъ всичко това и замислилъ, какъ да се отърве.

Когато дяволътъ излѣзълъ за нѣкжде, той си грабналъ шапкага и удрилъ на бѣгъ. Следъ дълго бѣгане, стигналъ до една голѣма рѣка. Тамъ се спрѣлъ да си почине и помисли, какво да прави. Той билъ увѣренъ, че дяволътъ пакъ ще го потърси и намѣри, затова прибѣгналъ къмъ една хитростъ, та да се отърве отъ него.

Отишълъ край брѣга на рѣката, съблякалъ се и оставилъ въ дрехитѣ си едно писмо. Въ него пишелъ, че се е разкаялъ и самъ се удавилъ.

Следъ това човѣкътъ избѣгълъ само по една риза и се скрилъ въ гората.

Дяволътъ, като видѣлъ, че го нѣма въ кѣщи, тръгналъ да го дири. Като стигналъ до рѣката, той намѣрилъ дрехитѣ, взелъ писмото отъ тѣхъ и го прочелъ.

Щомъ разбралъ, че човѣкътъ се удавилъ, изви-
калъ: *„Ахъ, приятелю, азъ не мислѣхъ самъ да се удавишъ, та никой да те не види. Исканъ да те обесятъ, на нѣкой панаиръ, предъ много хора, та всѣки да разбѣже, че дяволътъ ти е билъ приятел“*.

Катеричката

Катеричката е нашенска маймунка. Сжщо както маймунката, тя се катери чевръсто по дърветата, скача отъ клонъ на клонъ и докато се мѣрне предъ тебе, видишъ я на върха на дървото, или се е прехвърлила по клонитѣ на съседнитѣ дървета. Често тя се движи по дърветата безъ нужда, само да се забавлява. Обикновено, прекарва по дърветата, но често слиза по земята. Тукъ тя не ходи, а скача и то тѣй бързо, че човѣкъ никога не може да я настигне.